

vidt har brudt over tvært med sin Selvstændighed, at han har paataget sig en fast Ansættelse og det navnlig en fast Ansættelse med forholdsvis ringe Bederlag, at han kan sige: Ja, nu er det dog blevet fastslået ved Lov, at jeg skal have den Løn; nu er jeg da sikker paa, at den ikke saa grumme let bliver sat ned eller forandret." Den Betragtning vil den højtærede Minister saa at sige have mange Steder ude blandt den menige Befolkning, jeg har i alt Fald hørt den mangfoldige Gange og har hørt den udtale med stor Styrke af Folk, som have ønsket, at jeg skulde anbefale dem til en Ansættelse ved Jærnbanen. Jeg har da sagt dem: I kunne jo ikke være tjente dermed, efter som I saa meget mindre der end udenfor. Ja, sige de, det er nok muligt, men vi vide da, hvad vi have, naar vi saa fast Ansættelse; vi sætte Pris paa at vide nøjagtig, hvorledes vi ere stillede i økonomisk Henseende. Der har ingenlunde, og det maa jeg hævde bestemt, ligget noget deri, eller kunnet udledes noget deraf, som kunde tyde paa Mistillid til Administrationen, eller at Administrationen ikke vilde varetage de lavere Funktionærers Interesser. Den højtærede Minister gik derefter over til at omtale den Organisation af Statsbanedriftens Bestyrelse, som Flertallet har foreslaaet i sine Endringsforslag, og kom meget hurtigt til det Resultat, at, som den højtærede Minister udtrykte sig: „med dette Apparat kunde der ikke styres“, og den højtærede Minister mente at kunne slutte sig til Udvalgsmindretallets Betænkning i sine Paastande om, at det, vi vilde indføre, var noget nyt, nogen Bryden overtværs med Fortiden, nej, vi paaftaa tværtimod, at det, vi gøre, er kun at rekonstruere den Bestyrelsesform, genindføre det Bestyrelsesprincip, man forlod i 1885. Den højtærede Minister fremførte, saa vidt jeg tror, ikke et eneste Ord om, hvad det er, der mangler i den Styrelsesform, vi nu foreslaa, for nøjagtig at svare til den, vi havde før 1885. Jeg forstaa ikke, hvorledes den højtærede Minister skulde kunne mene, at man her i Landet ikke skulde kunne bestyre Jærnbanevæsenet med det Apparat, vi foreslaa, hvorfor skulde vi ikke her i Landet kunne gøre det, naar man i vore Nabolande kan gøre det fuldt tilfredsstillende med nøjagtig samme Apparat? Jeg skal tillade mig blot at nævne, at i Instruksen for Styrelsen af de norske Jærnbaner, i Henshold til kongeligt Reskript af 17de Mars 1883 og 1ste Juli 1884, staar i § 1, at „Styrelsen for Statens Jærnbaner bestaar af: en Generaldirektør som Chef, en Direktør for Baneafdelingen, en Direktør for

Trafikafdelingen og en Direktør for Maskinafdelingen, som tiltrædes for de Sager, der henhøre under den samlede Styrelse, af to af Stortinget valgte Medlemmer, for saa vidt saadant Valg af Stortinget er foretaget“. Med Undtagelse af de to Stortingsmedlemmer er det ganske nøjagtig den samme Overbestyrelse, som foreslaaes i vort Endringsforslag uden Spor af Forandring, undtagen for saa vidt vi tilføje: en komiteret og en Direktør for Regnskabsafdelingen, og affurat det samme gælder for de svenske Statsbaner, der, som det blev sagt af den ærede Ordfører for Mindretallet, have godt og vel 50 pCt. større Banelængde, end vi have, det er ganske nøjagtig det samme Administrationsystem, undtagen at Titlerne ere anderledes. Det siges i § 1 i kongelig Instruktion af 5te November 1875, med Tillæg af 30te December 1884 og af 31te Maj 1888: „Styrelsen for Statens Jærnbahnbestyrelse bestaar af: en Generaldirektør som Styrelsens Chef og fire Medlemmer som have Referat og ere Chefer hver for sin Afdeling, nemlig: en Overdirektør for Bureauafdelingen, en Overdirektør for Baneafdelingen, en Overdirektør for Maskinafdelingen og en Overdirektør for Trafikafdelingen“ (I den riges ministeren [Singerslev]: Hvor mange Linieforvaltninger have de?). De have 8 Trafikdirektører. Da den højtærede Minister er inde paa det, skal jeg straks svare ham, og jeg maa maaft med det samme svare det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Gad) paa det, han i den Henseende nævnedes forleden Dag. Den højtærede Minister spurgte, hvor mange Linieafdelinger have de saa. Man har i Sverige mellem 26 og 2700 Kilometer Jærnbane, medens vi have 1522, og dertil have de 8 Embedsmænd, der hedde Trafikdirektører, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds i Jorgaars meget fejlagtig regnede med som overordnede Embedsmænd (Modsigelse af Gad). Maaft jeg, da det ærede Medlem modsiger mig, maa svare ham straks. Det ærede Medlem har af og til bekræftet mig, at jeg har anstillet Sammenligninger mellem vor Statsbanedrift og fremmede Landes Statsbanedrift, og det samme gjorde den højtærede Minister i Dag. Det er uskyldigt, jeg har slet ikke gjort det, ikke paa noget Punkt, hvorimod det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds i Jorgaars kom ret dybt ind derpaa, men han begik et Fejltagelse. Det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg hørte, at af overordnede Embedsmænd havde vi efter den nu bestaaende Ordning 14 og vilde efter Mindretallets Forslag saa 10, medens man i Sverige har